

# ‘Deze verschillen zijn bizar’

Gemeenten hanteren verschillende tarieven voor de aanvraag van een gehandicaptenparkeerkaart.



• Nieske Spears vroeg de gehandicaptenparkeerkaart in Amerika aan.

FOTO: AANGELEVERD

## Tarief voor een eerste GPK met medische keuring

Bodegraven-Reeuwijk:	€141,65
Capelle aan den IJssel:	€61,35
Gouda:	€193,80
Krimpen aan den IJssel:	€136,45
Krimpenerwaard:	€127,30
Lopik:	€46,30 + keuringskosten
Molenlanden:	€47,40
Oudewater:	€143,60
Ridderkerk:	€46,10
Rotterdam:	€85,10
Waddinxveen:	€26,30
Woerden:	€129,60
Zuidplas:	€43,95

## door Marianne van de Werken

**REGIO** • Mensen die niet verder kunnen lopen dan honderd meter of die door hun handicap voor het vervoer afhankelijk zijn van een ander, kunnen bij de gemeente waarin ze wonen een gehandicaptenparkeerkaart (GPK) aanvragen. Het tarief voor de aanvraag van een gehandicaptenparkeerkaart blijkt per gemeente te verschillen. “Ik ben blij dat ik hem heb, maar van de verschillen tussen gemeenten sla je bijna stijl achterover”, laat Zwanneke Weer uit Krimpen aan den IJssel weten.

Nieske Spears uit Gouda kan daarover meepraten. Haar rechtersvoet is verlamd en door slecht geheelde breuken is het erg pijnlijk om erop te staan. Sinds juni 2022 heeft ze een Amerikaanse gehandicaptenparkeerkaart. “Mijn man heeft een dubbele nationaliteit, waaronder de Amerikaanse, en daardoor konden we de kaart in de VS aanvragen. Van verschillende mensen om me heen hoorde ik dat een passagierskaart in Nederland vaak afgewezen wordt, omdat de bestuurder de passagier best kan afzetten en je als passagier dan in je rolstoel kunt wachten tot de bestuurder de auto heeft geparkeerd. De kaart was ook best duur en je kreeg het geld van de keuring niet terug als de aanvraag werd afgewezen. Tijdens een familiebezoek in de States zocht ik op wat de procedure daar is. Ik moest medische gegevens overleggen en een formulier door de arts laten invullen. Dat consult kostte iets van veertig dollar. Bij de Motor Vehicle Administration kon ik met de formulieren en het bewijs van het adres een gehandicaptenparkeerkaart krijgen met een permanente geldigheid. De kaart zelf was gratis en heeft het internationale logo, waardoor hij ook in alle Europese landen geldig is.”

## ‘Een landelijke regeling zou veel oplossen’

Hans Engelsman uit Capelle aan den IJssel maakt zich niet zo druk over de prijs van de kaart. Hij is hartpatiënt en kan door slaapbenen geregeld geen honderd meter lopen. “Al kostte hij 200 euro, dan nog zou ik hem nemen, al is dat wel een hoop geld”, vindt hij. “Maar zelfs die 200 euro haal ik alleen al uit het genot van dichterbij kunnen parkeren.” Voor Suzanne de Bruin uit Krimpen aan den IJssel was de prijs van de GPK juist wel van belang. Ze heeft de bindweefsel aandoening EDS en op goede dagen kan ze kleine stukjes lopen. “Het verschil tussen de gemeenten is echt bizar. Landelijk zou daar een vaste prijs voor moeten komen. De prijs heeft me lang tegengehouden om de kaart aan te vragen. Ook omdat ik 35 jaar ben en mensen niet aan me zien dat ik ziek ben. Ze maken dan opmerkingen naar me dat ik het *fake* of dat ik de kaart van mijn oma gebruik. Maar juist doordat ik dichterbij kan parkeren, lukt het om die kleine stukjes lopen. De prijs én dat mensen je erop aanspreken, heeft me lange tijd tegengehouden om een kaart aan te vragen. Maar je vraagt hem toch ook niet aan omdat je slechts een zere teen hebt.”

### Gratis parkeren

Janneke Blok uit Bergambacht, gemeente Krimpenerwaard, heeft de gehandicaptenparkeerkaart sinds 2018. Ze heeft een incomplete dwarslaesie en is rolstoelgebruiker. Ze vindt het fijn dat ze vooral in Gouda gratis met de kaart kan parkeren. “Het is heel verschillend geregeld per gemeente. Je loopt er vaak tegenaan dat je alleen op de gehandicaptenparkeerplaats mag parkeren en dat je een tijdskaart neer moet leggen. Er is een speciale website [red: www.infopolitie.nl] waar je de regels kunt vinden, maar die is niet altijd up-to-date. In Nieuwegein mag je overal gratis staan, dus ook op de reguliere parkeerplaatsen, zolang je kaart maar zichtbaar is. Handhaving denkt dat dat alleen op de gehandicaptenparkeerplaatsen mag en dan krijgen mensen dus een boete.” Ook Zwanneke herkent zich hierin. “In Rotterdam zet ik hem op een gehandicaptenparkeerplaats en dan zet ik Parkmobile gewoon aan, want ik weet niet of ik er gratis mag parkeren. Al zetten ze maar op het bord van de gehandicaptenparkeerplaats of het gratis is. Dat zou al helpen.” Naast de website, zijn er een aantal apps in omloop, waarin gebruikers kunnen opzoeken wat de regels per gemeente zijn. Dat kan bijvoorbeeld met de app GPA en voor Android-gebruikers kan de app Gehandicapten-P uitsluitend bieden. Alle apps geven aan dat er geen rechten aan kunnen worden ontleend.

### Vereniging van Nederlandse Gemeenten

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) legt de verantwoordelijkheid voor het tarief bij de gemeente. In een schriftelijke reactie laat VNG weten: ‘De kosten zijn gebaseerd op leges die gemeenten in rekening brengen voor hun werkzaamheden. Voor zover dat in de gemeentelijke Legesverordening is opgenomen, mogen gemeenten leges vragen. Er is geen limiet vastgesteld. Gemeenten mogen de hoogte van de leges zelf bepalen. Deze mag evenwel niet meer dan kostendekkend zijn. Bij een gedecentraliseerde bevoegdheid gaan de kosten nu eenmaal uiteenlopen. De ene gemeente heeft het immers anders georganiseerd dan de ander en niet altijd worden de kostenposten op dezelfde manier aan het product toegerekend. Het ministerie van BZK heeft gemeenten verder opgedragen om legeskosten volledig door te berekenen aan het product. De VNG ziet in de invulling van deze bevoegdheid van de gemeente een eigen verantwoordelijkheid van een gemeente.’

### Landelijke regeling

Belangenorganisatie Ieder(in) behartigt de belangen van zo’n twee miljoen mensen in Nederland die te maken hebben met een lichamelijke handicap, een verstandelijke beperking of een chronische ziekte. Illya Soffer, de directeur van Ieder(in), ziet de grote verschillen in Nederland ook. Zo stelt ze: “Voor mensen met een beperking is een gehandicaptenparkeerkaart soms onmisbaar. Dat is voor iemand in Nieuwegein net zo belangrijk als iemand in Tiel. Toch betaal je in de ene gemeente soms twee keer zoveel als in de andere gemeente voor dezelfde basisvoorziening. Gemeenten moeten wat ons betreft open en eerlijk zijn over hoe de kosten van een gehandicaptenparkeerkaart zijn opgebouwd. Zij moeten laten zien welke gedeelte van de kosten landelijk bepaald is en waar de gemeente beleidsvrijheid neemt. Een landelijke regeling die in alle gemeenten kan worden uitgevoerd, zou wat Ieder(in) betreft veel oplossen. Dan is er nog de vraag waarom mensen met een beperking op kosten gejaagd worden voor een basisvoorziening. Dat strookt niet met het VN-verdrag Handicap. Wij vinden het de moeite om te kijken of de gehandicaptenparkeerkaart collectief betaald kan worden.”

## ‘In de VS kon ik voor veertig dollar een permanente kaart aanvragen’